

פרשת נצבים-וילך ~ כ"ד אלול תשפ"ד ~ גליון ת"פ - שנה י'

זהו כהתא בנה זמנו

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

מס' נישין לד':

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמעון דוב זצ"ל
רוחגו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תגצב.ה.

~ המשך תורה ב' ח"א - "אמר אל הכהנים" (ויקרא כ"א) ~

ו. רבנו הק' זי"ע ועבי"א אומר שעיקר כלי זיינו של משיח היא התפילה, וזה הכלי זיין צריך לקבל ע"י בחי' יוסף
היינו שמירת הברית, מה צריך לדעת כשזוכים לחרב הזה?
ומי שזכה לחרב הזה צריך לידע איך ללחום עם החרב, שלא יטה אותה לימין או לשמאל, ושיהא קולע על
השערה ולא יחטא.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הנגמ"ח זי"ע ועבי"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי משה אריה פריינד זצוק"ל - גאב"ד ירושלם עיה"ק
(ליום היארצייט - כ' אלול)

בשנת תשמ"ט ממש בסמוך להתמנותו של הרמ"א זצוק"ל כגאב"ד ירושלם, נפלה חומת הברזל
של ברית המועצום וטיפין טיפין החלו להפתח שעריה להמוני בית ישראל החפצים לפקוד ציוני
קדושים הטמונים באדמתה.

במסעו הראשון של ה"עטרת יהושע" כגאב"ד ירושלם לעיר לאנדאן, גמלה בלבו ההחלטה לפקוד
את ציון קדשו של רבנו ז"ל בעיר אומאן ולומר שם את עשרת הפרקים של ה"תקון הכללי" שגילה
רבנו ז"ל. וממחשבה למעשה במוצש"ק כשהקהל רב המתין לו יצא הוא בבחילות לאוקראינה כדי
לפקוד את הציוה"ק בעיר אומאן שם חלקת מחוקק ספון רבינו קודש
הקדשים זיע"א.

לאחר מכן כשנסע שוב להשתטח על קברי צדיקים באירופא, הגיע
הוא שנית לעיר אומאן, ומה נורא הוד היה מראה שהתישב סמוך ממש
למצבה שהיתה באמצע הקמתה, ובדמעות שלישי ובבכיות נוראות הדליק
נרות על הציון, נתן פרוטה לצדקה וקרא את ה"עשרה מזמורים" כשכל
הקהל גועה בבכיה אחריו.

ו. מה כוונת רבנו הקדוש בזה?

מוהרנ"ת הק' זי"ע ועבי"א (בליקוטי הלכות הל' נחלות הל' ד') כתב: צריך כל אדם לידע מאד שכ"א כפי
אריכת גלותו בתאוותיו ומדותיו הרעים שזה עיקר הגלות, הוא צריך להרבות בתפילה מאד מאד כל ימי חיי הבלו,
ואפילו כשרואה שמתפלל הרבה ואינו נענה והתאוות והבלבולים מתגברים עליו בכל פעם יותר אעפ"כ אל יטעה
שתפילותיו ושיחותיו הם לריק ח"ו, רק ידע ויאמין שאין שום דיבור נאבד לעולם, וכל תפילה ושיחה עושה רושם
עד שיגמור הבנין שצריך אז יכמרו רחמיו יתברך וישוב אליו וירחמהו וכנ"ל - וע"כ הוא צריך להתחזק להרבות
בתפילה ושיחה תמיד, אך אעפ"כ כשיהיה לו איזה ישועה אל יטעה שע"י תפילותיו ומעשיו הטובים פעל זאת, רק

ידע שהכל בחסדו וכנ"ל, - ואע"פ שאנו יודעים שא"א לנו לפעול הישועה השלימה בתפילתנו, אעפ"כ אנו צריכים לעשות את שלנו להרבות בתפילה כפי כוחנו ואז יכמרו רחמיו ויעשה בחסדו למענו ויושיענו בקרוב.

וגם זה הוא בכלל מה שכתוב שם שצריכין בתפילה להיות קולע אל השערה ולא יחטיא - היינו "שלא יטה לימין או לשמאל", - היינו שלא יטעה ח"ו שהתפילות הם לריק ח"ו מחמת שזה כמה שצועקים ואין נושעים, שזה בחי' נוטה לשמאל שעושה מדת רחמיו כאילו הוא אכזרי ח"ו כאילו אין השי"ת שומע תפילת ישראל.

וכן אל יטעה לומר מאחר שא"א לפעול בתפילתנו כי אם בחסדו, א"כ למה לנו להרבות בתפילה כלל נסמוך על חסדו לבד, כי גם זה טעות גדול, כי זה בחי' נוטה מן הצד לימין שלא כראוי שסומך רק על חסדו לבד, - כי באמת שניהם כאחד טובים שצריכין להרבות בתפילה מאד תמיד ולידע האמת שאין אנו כדאי לפעול בתפילתנו כי אם בחסדו, ואעפ"כ אנו צריכים לעשות את שלנו להרבות בתפילה תמיד, והשי"ת יעשה את שלו וימשיך עלינו חסדו למענו ויושיענו מהרה.

ה. איך זוכין לזה?

רביה"ק ממשיך... וזה אי אפשר אלא ע"י בחי' משפט, כי משפט הוא עמודא דאמצעיתא - היינו שקולע עם כלי זיינו אל המקום הצריך, ואינו מטה לימין ולא לשמאל אלא לאמצע, - וזה בחי' (תהלים קי"ב) "יכלכל דבריו במשפט" ובשביל זה קבל "יוסף" את הבכורה דווקא מ"יעקב", כמו שכתוב (בראשית מ"ח) "ואני נתתי לך שכם" וכו', אני דייקא שהוא בחי' "משפט".

ט. מה מביא רבינו הק' עוד ראיה שבחי' יוסף (שמירת הברית) צריך לקבל מבחי' יעקב (משפט)?

וזה (תהלים פ"א) "כי חק לישראל הוא" בחי' "ברית", כמו שכתוב "חק בשארו שם" "משפט לאלקי יעקב" - היינו שצריך יוסף לקבל זאת החרב מבחי' "משפט" כדי שיכלכל דבריו במשפט, וזה (תהלים ע"ב) "משפטך למלך תן" - שמישיח יקבל מבחי' משפט.

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד ל"א)

כי עיקר כלי זינו של משיח הוא התפילה

לא עושים שום תנועה בלי להתפלל על כך

משיח זה הכל תפילות, משיח אין לו תנועה בלי תפילות. אין לו נשימה בלי תפילות. כל נשימה כל מחשבה כל הגה שהוא מוציא מהפה, על הכל הוא מתפלל. על כל הגה על כל נשימה על כל דיבור כל מחשבה, על הכל הוא מתפלל שהכל יצליח, שהכל יהיה טוב. אין אצלו תנועה אחת בלי תפילה. זה משיח, משיח לא יעשה תנועה אחת בלי תפילה, הוא לא יזיז רגל בלי תפילה, הוא לא יגיד מילה בלי תפילה, משיח זה הכל תפילות.

זה השדה צופים זה בעל השדה שהוא כלו תפילות (תורה ס"ה). כל מה שהוא זכה, כל מה שהוא יזכה, כל מה שהוא יחזק את העולם, הכל זה רק על ידי תפילות. הוא רק יתפלל לה' בכל תנועה.

הוא תוקע מסמר בקיר הוא מתפלל לה'. הוא לא תוקע מסמר בלי תפילה. אם לא זה, הפטיש יתקע לך על האצבע, או באיזה חוט חשמל חס ושלום, כל הקיר יפול, יהיה קצר בבנין. בברסלב אומרים לא תוקעים מסמר בלי לבקש מה' שזה יתקע טוב, יתקע במקום הנכון.

והכל עושים לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה למען שמו באהבה. הכל עושים רק בשביל ה' יתברך. כל מחשבה למען ה' יתברך. כל מה שעושים כל מה שמדברים, הכל זה רק למען שמו יתברך.

~ מילתא דבריחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגודל התנברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפנוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"גאונות" - להפליא

אחד מגדולי ישראל בשם ר' יעקב קראו לו בכינוי ר' "יוקל" כתב מכתב לראש הקהל שבעירו ששמו היה "שלום" ובסוף המכתב סיים בכרכה כלשון הפסוק ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום, וראש הקהל החזיר לו גם כן מכתב ורצה להראות "גאונותו" סיים גם כן ואתה יוקל וביתך יוקל וכל אשר לך יוקל.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת נצבים-וילך ~ כ"ד אלול תשפ"ד ~ גליון ת"פ - שנה י'

שפ"ד אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

א. "אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם", מה למדים מזה שכתוב לשון זה "נצבים" (ולא עומדים - ע"י שי למורא).

מלמד שכנסם משה לפני הקב"ה ביום מותו להכניסם בברית, (וזה היה ביום מותו, שאם לא כן קשה למה הכניסם עתה ולא כל ארבעים שנה, אלא על כרחך מפני שעתה היה משה מסתלק מהם היה צריך להכניסם בברית - עפ"י גור אריה, וע"י עוד בשי למורא, וע"י גם שם שהלשון 'נצבים' מורה על זה שכנסם משה).

ב. "ראשיכם שבטיכם", מה הכוונה?

ראשיכם לשבטיכם, (כלומר ראשיכם אשר לשבטיכם - עפ"י ספר זכרון).

ג. "זקניכם ושטריכם", למה כתוב הסדר הזה?

החשוב חשוב קודם, ואח"כ "כל איש ישראל".

ד. "מחטב עציך", מי הם?

מלמד שבאו כנענים להתגייר בימי משה כדרך שבאו גבעונים בימי יהושע (ע"י ביהושע ט' ד') וכו', ונתנם משה חוטבי עצים ושואבי מים.

ה. היכן רואים זאת בספר יהושע?

וזהו האמור בגבעונים "ויעשו גם המה בערמה".

ו. "לעברך בברית", מה פירושו?

להיותך עובר בברית, (פירושו כך אמר להם משה מה שאתם נצבים היום כלכם הוא כדי להיותך עובר בברית, כי דרך הברית להיות עובר בין בתריו - עפ"י ר"א מזרחי).

ז. איזה פירוש בא רש"י לשלול?

ולא יתכן לפרשו כמו להעבירך, אלא כמו "לעשותכם אותם" (שפירושו להיותכם עושים ולא לעשות אתכם - שהרי אחריו כתוב אותם - עפ"י הבנת המקרא).

ח. "לעברך בברית", מהו ענין העברה בברית?

דרך העברה - כך היו כורתי בריתות עושין, מחצה מכאן ומחצה מכאן ועוברים בינתיים, כמו שנאמר (ירמיה ל"ד י"ח) "העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו".

ט. "למען הקים אותך היום לו לעם", מה הוא כוונת הכתוב?

כל כך הוא נכנס לטורח למען קיים אותך לפניו לעם, (שאינן לפרש ש"למען הקים אותך" וגו' הם דברי הברית, כי מלת "למען" לא שייכת להאמר כאן לכך מפרש רש"י שזה טעם למה נכנס לטורח - עפ"י משכיל לדוד).

י. "והוא יהיה לך לאלקים", מה כוונת הכתוב כאן?

לפי שדבר לך ונשבע לאבותיך שלא להחליף את זרעם באומה אחרת, לכך הוא אוסר אתכם בשבועות הללו שלא תקניטוהו אחר שהוא אינו יכול להבדל מכם.

יא. מה מביא רש"י עוד מהמדרש על הפסוקים האלו?

עד כאן פרשתי לפי פשוטו של פרשה, ומדרש אגדה (תנחומא אות א' ועוד) למה נסמכה פרשת "אתם נצבים" לקללות? - לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר שתיים (צ"ח קללות - ע"י שי למורא למה כתוב לשון זה) חוץ מארבעים ותשע שבתורת כהנים (בספר ויקרא בפרשת בחקתי) הוריקו פניהם ואמרו מי יוכל לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם "אתם נצבים היום" הרבה הכעסתם למקום ולא עשה אתכם כליה והרי אתם קיימים לפניו.

יב. מה שייך הלשון "היום" למדרש הזה?

"היום" - כיום הזה שהוא קיים והוא מאפיל ומאיר כך האיר לכם וכך עתיד להאיר לכם, והקללות והייסורים מקיימין אתכם ומציבין אתכם לפניו, (כפי שמבואר בספ"ק שהיסורין מכניעין לב האדם ולבו נשבר בקרבו ואינו מתגאה ומתרחק מהקב"ה ח"ו רק ע"י לב נשבר הקב"ה אתו ואצלו כמ"ש "לב נשבר ונדכא אלקים לא

תבזה", "ואני את דכא אשכון", ואף הפרשה שלמעלה
מזו פיוסין הם - אתם ראיתם את כל וגו'.

יג. מה עוד פירש"י על מה שכתוב "אתם נצבים"?

דבר אחר "אתם נצבים" לפי שהיו ישראל יוצאים
מפרנס לפרנס ממשה ליהושע לפיכך עשה אותם
מצבה, כדי לזרזם, ("נצבים" לשון מצבה, משה מזהירם
ומחזקם ראו להיות נצבים על עומדכם בשמירת התורה
והמצוות).

יד. היכן מצינו זאת עוד בתנ"ך?

וכן שמואל - 'התיצבו ואשפטה אתכם', כשיצאו מידו
ונכנסו לידו של שאול.

יז. "ואת אשר איננו פה", מה הכוונה?

ואף עם דורות העתידים להיות.

יח. "כי אתם ידעתם וגו' ותראו את שקוציהם" וגו', מה
מהזיהרה התורה בזה?

לפי שראיתם האומות עובדי אלילים ושמא השיא לב
אחד מכם אתו ללכת אחריהם.

יט. "ותראו את שקוציהם", למה נקראת הע"ז
ש"קוצים"?

על שם שהיא מאוסה כשקצים.

כ. "ואת גלוליהם", למה נקראים כך?

שמוסרחין ומאוסין כגלל.

כא. "עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם", על מה מוסב מה
שכתוב "אשר עמהם"?

אותם של עצים ושל אבנים ראיתם בגלוי, לפי שאין
העובדי אלילים יראים שמא יגנבו, אבל של כסף
וזהב - עמהם בחדרי משכיותם הם לפי שהם יראים
שמא יגנבו.

כב. "פן יש בכם איש או אשה" וגו', מה כוונת הכתוב?
(מה שייכות למה שכתוב מקודם - עפ"י ר"א מורחי).

פן יש בכם וגו' - לפיכך אני צריך להשביעכם, (זה
סיום דבריו של רש"י שפירש לעיל בתחילת פסוק ט"ז "לפי
שראיתם האומות עובדי ע"ז ושמא השיא לב אחד מכם
ללכת אחריהם" - לפיכך אני צריך להשביעכם "פן יש בכם"
וגו' - עפ"י ר"א מורחי).

~ פרשת וילך ~

א. "וילך משה וגו' לא אוכל עוד לצאת ולבוא", יכול
שתשש בוחו?

תלמוד לומר (דברים ל"ד ז') "לא כהתה עיני ולא נס
ליחה".

ב. אלא מהו "לא אוכל"?

איני רשאי, שניטלה הרשות ממנו וניתנה ליהושע.

ג. "וה' אמר אלי לא תעבור את הירדן הזה", מה
השייכות למה שכתוב בפסוק מקודם?

זה הוא פירוש "לא אוכל עוד לצאת ולבוא" - לפי
ש"ה' אמר אלי".

ד. "בן מאה ועשרים שנה אנכי היום", מה התכוין משה
לומר בזה?

"אנכי היום", היום מלאו ימים ושנותי, ביום זה
נולדתי וביום זה אמות. (רש"י מביא ראייה לפירושו
בדיבור שלפני זה "וה' אמר אלי - זהו פירוש לא אוכל עוד
לצאת ולבוא" והראיה היא מהכתוב "היום", שעל כרחק
פירושו "היום מלאו ימי", והיינו שניטלה ממנו הרשות
ונגזר עליו שלא יבוא לארץ, אבל אם הפירוש היה משום
תשות כח, א"כ מהו "היום" - עפ"י גור אריה).

ה. מה מביא רש"י עוד פירוש על "לצאת ולבוא"?

דבר אחר "לצאת ולבוא" בדברי תורה, שנסתמו
ממנו מסורות ומעיינות החכמה, (ולפי זה "וה' אמר
אלי" דבר בפני עצמו - עפ"י גור אריה).

ו. "חזקו ואמצו אל תראו ואל תערצו מפניהם כי ה'
אלקיך הוא ההלך עמך" לא ירפך ולא יעובך", מה
פירוש "לא ירפך"?

לא יתן לך רפיון להיות נעזב ממנו (אלא תמיד תהיה עם
הקדוש ברוך הוא ויחזיק בך ובשביל זה תהיו נוצחים -
עפ"י גור אריה).

ז. "ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה" וגו', מה
אמר משה ליהושע ומה אמר הקב"ה ליהושע? (להלן
בפסוק כ"ג "כי אתה תביא את בני ישראל" וגו', מה החילוק בין
"תבוא" ל"תביא"?)

כי אתה תבוא את העם הזה - ארי את תיעול עם עמא
הדין, (כי אתה תיכנס עם העם הזה [ומפרש מילת "את"
כמו "עם"], ומשה אמר כך ליהושע על דרך עצה שהזקנים
שבדור יהיו עמו, וכפי שממשיך רש"י לבאר - עפ"י ר"א
מורחי), משה אמר ליהושע זקנים שבדור יהיו עמך
הכל לפי דעתן ועצתן, אבל הקב"ה אמר ליהושע "כי
אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי
להם" - "תביא" על כרחם, הכל תלוי בכך טול מקל
והך על קדקדם - "דבך" אחד לדור ולא שני "דבךרים"
לדור, ('דבך' - מנהיג - רש"י סנהדרין ח).

ח. "ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים
בני לוי", מתי נתן להם משה את התורה?

כשנגמרה כולה (עד לעיני כל ישראל - עפ"י ספר זכרון)
נתנה לבני שבטו. (ואע"פ שבסוף הפסוק הזה כתוב "ואל
זקני ישראל", צריך לפרש שכך אמר הכתוב בתחילה נתנה
דוקא אל הכהנים הלויים ואח"כ כשבאו ישראל ואמרו לו
מה אתה משליט את בני שבטך עליה וכו' כמו שכתב רש"י
לעיל כ"ט ג', חזר ונתנה לכל ישראל - עפ"י משכיל לדוד).

דיבורים חוצבי להבות אש מה שזכינו לשמוע כמזוהינו חזב שליש"א
 ומדועים מנהל המבע מקור המנה דבנו הקדוש מושי"ן והלמיזו הקדוש מושי"ת י"ע ועב"א
 בקצת המעמדה והקדושה והיגאף המהבה ושור"ת שחל"ב ח"י"טו קיסמא רמשיחא מ"י"טו קילם לט"ד ולכנס נפשוהו
 המנוחה כול סת השם ולהבצר מלבו אש והמנה הקדושה ופחד הו וראתו וללכת בדרך והמנה באש ובמים ולקיש עט שמוע

בְּשִׁפּוֹתַי חַיִּים יוֹצֵא עֵינַיִם יוֹצֵא אֹר תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמַחִיָּה הַקְּלָפוֹת

מָזָה שְׁאֲנַחְנוּ מִסִּתְּכָלִים עַל הַקְּלָפוֹת יוֹצֵא אֹר, אֹר הַחַיּוֹת יוֹצֵא מֵהָעֵינַיִם, אֹר הַתּוֹרָה יוֹצֵא מֵהָעֵינַיִם, אֹר הַתַּפְּלָה יוֹצֵא מֵהָעֵינַיִם וּמַחִיָּה וּבוֹנֵה אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת. אֲנַחְנוּ בְּעֶצְמֵנוּ בּוֹנִים אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, לִכֵּן יוֹסֵף צָעַק עַל הָאֲחִים שְׁלוֹ: מָה אַתֶּם מִסִּתְּכָלִים? אֲפִילוֹ שְׂאֵתֶם קְדוּשִׁים מְהוֹרִים שְׂבִטֵי י"ה, הַכֹּל טוֹב וַיִּפֶּה, אָבֵל עִם כָּל הַסִּתְּכָלוֹת יוֹצֵא כָּל הָאֹר מֵהָעֵינַיִם. וַיּוֹסֵף שְׁלֹא הִסְתַּכַּל בְּכָל הוּא קִדְשׁ אֶת כָּל חֲלָל הָעוֹלָם. אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ עִם עֵינַיִם סְגוּרוֹת, מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל חֲלָל הָעוֹלָם. בְּרַגְעַ שְׂאָדָם מִתְּחִיל לְצֵאת מִבֵּיתוֹ מִתְּחִילָה לְצֵאת כָּל הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה. בְּפִרְשֵׁת בַּמִּדְבָּר מְכִינִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּפִרְשֵׁת בַּמִּדְבָּר מוֹשֶׁה מְכִינֵן אֶת כָּל הַמַּחְנוֹת.

מֹשֶׁה פָּעַל שְׂמַנִּינָא דְאַרְעָא יְהִיָּה בְּעֵין מַנִּינָא דְרִקְיָעָא

אֹמֵר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, שְׂכַל הַמְּסַפְּרִים שֵׁישׁ בְּפִרְשֵׁת בַּמִּדְבָּר, הֵם בְּדִיוֹק הַמְּסַפְּרִים שְׂמוֹפִיעִים בְּשָׁמַיִם, בְּדִיוֹק אוֹתָם הַמְּסַפְּרִים. "פְּקַדְיָהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת" (בַּמִּדְבָּר א, כו), אֹמֵר הַזֹּהַר, שְׂמוֹשָׁה הַצְּלִיחַ לְהִבְיֵא אֶת כָּל אֶחָד לְמַסְפָּר שְׁלוֹ, לְשֵׁרֵשׁ שְׁלוֹ. כָּל מִי שֶׁהִתְבַּטַּל לְמוֹשֶׁה זָכָה לְחַיּוֹת, אֵלֶּה שְׁלֹא הִתְבַּטְּלוּ לֹא זָכוּ לְחַיּוֹת. מוֹשֶׁה זָכָה לְהִבְיֵא אֶת כָּלֶם לְמַסְפְּרִים שֶׁל הַמְּלֹאכִים שְׂבִשְׂמַיִם (שֶׁהֵם כְּנֶגֶד הַשְּׂבִט שְׁלָהֶם). כִּי בְּשָׁמַיִם יֵשׁ בְּדִיוֹק כְּמַסְפָּר הַזֶּה, "פְּקַדְיָהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת", יֵשׁ בְּשָׁמַיִם בְּדִיוֹק מַסְפָּר זֶה שֶׁל מְלֹאכִים (וּכְכָה בְּכָל שְׂבִט וְשִׂבֵּט). וְהַמְּלֹאךְ שֶׁל יְהוּדָה זֶה הַמְּלֹאךְ מִיכָאֵל, שֶׁזֶה אַרְיָה בַּמְּרַכְּבָה, וַיֵּשׁ לוֹ 370,000 אַרְיֹת מְסֻבִּיבוּ.

אִם אָדָם שֵׁיךְ לְשִׂבְט יְהוּדָה, יוֹצֵאִים כְּנֶגְדוֹ 370,000 מְלֹאכִים בְּדַמוֹת אַרְיֹת, הֵם יוֹצֵאִים לְקַרְאָתוֹ לְשִׁמּוֹר לוֹ אֶת הַדְּרָךְ, לְהִגֵּן עָלָיו בְּדֶרֶךְ שֵׁישְׁמוֹר אֶת הָעֵינַיִם, שֵׁינְצִלִיחַ בְּדֶרֶךְ, שֵׁיפִגֵּשׁ אֶת הָאֲנָשִׁים שְׂצָרִיכִים לְפִגֵּשׁ אוֹתָם, שְׂדַכְרִיּוֹ יִכְנָסוּ בְּלִבּוֹתָם, שֵׁיעוֹרֵר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה. וּבְדִיוֹק כְּמַסְפָּר הַמְּלֹאכִים שֵׁישׁ בְּמַחְנֵה יְהוּדָה בְּשָׁמַיִם, הַמְּסַפָּר בְּאַרְצָן. מוֹשֶׁה הַצְּלִיחַ לְקַבֵּץ בְּדִיוֹק אוֹתָם מַסְפָּר אֲנָשִׁים (בְּשִׂבְט). כִּי פִעַם הִרְבָּה מִתּוֹ וְהִרְבָּה חַיּוֹ, (וְאַף עַל פִּי כֵן) יוֹצֵא בְּדִיוֹק הַמְּסַפָּר שֶׁל הַמְּלֹאכִים בְּשָׁמַיִם, אוֹתוֹ מַסְפָּר נִשְׁמָר וְכָל אֶחָד זָכָה לְהִגִּיעַ לְמַלְאךְ שְׁלוֹ בְּשָׁמַיִם.

תפילות ממורינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

א רבוננו של עולם כל יכול אשר לא יפצר ממך מזימה, זכני כל שנה ליסע לאומן, ולא להפסיד את פעם ראש השנה באומן, כל ימי חיי. ותמיד אכער להשם אש להבה, כמו שכתוב "אש" תמיד 301 תוקד 454 תוקד 510 על 100 המזבח 62 לא 31 תכבה" 427 = 1885.
וגזכות רבינו הקדוש והנורא אופה שיחזרו כל עם ישראל בתשובה. וגזכות הציון הקדוש והנורא, וכל עם 110 ישראל 541 יחדש 322 פגשר 570 נעוריו 342 = 1885. וכל ימי אכלה על 100 זמירות 663 ותשפחות 112 = 1885. אליה.

ב רבוננו של עולם כל יכול, זכנו ללמוד בכל יום ויום שמנה שעות נמרא, בכל יום ויום. ולהגיד שלש תקון הכללי בכל יום ויום. וגם ליסע לאומאן בערב ראש השנה, ביום המשיכי ונזכה להתפלל בכונה שלש תפלות, בצעקות ובהתעוררות ונבכיות ובדמעות אין סופיים על גאולת ישראל, ושיבנה בית המקדש של אש עוד בימינו, ועוד בשנה הזו.

ג רבוננו של עולם כל יכול אשר לא יפצר ממך מזימה, זכני לדעת ש"ם נמרא. ואופה ליסוע על ראש 501 השנה 360 = 861, בזכות אבות 409 ואמהות 452 = 861. ואופה להיות כמו מתתיהו = 861 בהן גדול ששמעת את תפלותיו, ונצח והפיל את כל היונים, ושחרר וטהר את בית המקדש.

ד רבוננו של עולם כל יכול אשר לא יפצר ממך מזימה, זכה אותי להיות השנה באומן, וקנים בי את הפסוק "וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי יעקוב 401 בריתי 622 אברהם 248 איבור 234 והארץ 302 איבור" 234 = 2122, ותוציא אותי מתוך התאות ובפרט מתאות אכילה, כמו שכתוב 'ואפיק 197 ית 410 עמך 130 מנו 49 גלותא 440 עמך 130 די 14 בחרת 610 מכל 90 אמ"א' 52 = 2122.

ה רבוננו של עולם כל יכול אשר לא יפצר ממך מזימה, זכני לתקן את כל ארבעת ההכלים של פי ומחשבותי, שהם בגמטריא נחמן $4 \times 37 = 148$, שעל ידי זה אופה להיות בערב ראש השנה על ציונו הקדוש, ובראש השנה להתפלל עם קבוצת הקדוש, שאז יהיו נסים ונפלאות. ולכן זכני לתקן את הכל, ובפרט להיות בראש השנה באומן, ולהתפלל שם על ציונו הקדוש והנורא, ובקבוצת הקדוש והנורא. ונזכה על ידי זה לתקן את שני השמות הנוראים מ"ה = יו"ד ה"א וא"ו ה"א = 45, ב"ן = יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה = 52 = אומן = 97, שרק באומן אפשר לתקן את שני השמות הקדושים הנוראים הללו. ועל ידי זה יושפע עלי משם מ"ה שפע רוחניות ונשמיית ברכה חיים ש"ם וכל הספרים הקדושים, וכן על אשתי היקרה יושפע עליה שפע משם ב"ן שפע חיים ושמחה קדושה וטהרה, ותזכה בזכות תפלותי הקדושות והנוראות באומן שיתוקנו שני השמות הנוראים מ"ה ב"ן, ועל ידי זה נזכה להביא את משיח בן דוד.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה'

לנוכח המצב של עם ישראל שצריכים רחמי שמים מרובים כדאי לפרסם דעת תורה ברורה שמורינו הרב שליט"א מחנך אותנו לבטוח בהשי"ת לברך ולהשריש בלב שאין שום כח יכול להצילנו רק השי"ת לברך

הצדיק מסתכל על השעון מתי יגיע הטיל

ב' אלפים-תש"ח) כדי להבין את הסיפור הזה וכדי להשיג הדעת העמוק של צדיק דורינו שליט"א הטמון בסיפור זה ושזה כל עיקר מלחמתו של הצדיק להכניס בנו אמונה טהורה בהשי"ת שאין עוד מלבדו אין עוד ממש וכל הבל הבלי עוה"ז לא קיימים ולא נבראו בכלל וזה הכל דמיון שוא והבל ורעות רוח - ובפרט האוירה הכופרת של שלטון הרשע של כוחי ועוצם ידי כאילו יש איזה שום כח בעולם וכאילו אפשר ללחום ולפעול עם נשק וכוחות הטבע ח"ו, והצדיק כל כולו מלחמה לה' בעמלק "אשר קרך" מקרה טבע, והשי"ת שלח בדור זה של עיקבתא דמשיחא עקבים דעקבים שהחושך יכסה ארץ ובפרט שיש כאן באה"ק שלטון שכל הזמן מכריזים מרידה נוראה ויש לנו צבא ואנו נעשה ואנו נלחום ר"ל ר"ל, והרב שליט"א יש לו ענין עצום כל הזמן ללחום בדעה כופרת זו וזה ראו בכל אורך הדרך אם זה הנסיעות לשכם לקבר יוסף הצדיק שהצדיק שלח לתוך האש ממש בלי שום פחד את תלמידיו הנאמנים וראו נסים ונפלאות, אם זה הנסיעות לקבר רחל בזמן שהיה סגור ומסוגר והרב שליט"א זה הוא שפרץ הדרך ע"י ששלח תלמידיו כל לילה עד שנפתח הדרך לקבר רחל להמוני עם ישראל (וכל אחד יכול לברר זאת וזה לא סוד), אם הנסיעות המופלאות המון פעמים לציון רבינו הק' באומן בזמן שהיה סגור ומסוגר תחת שלטון הקומנטי והצדיק השליך נפשו מנגד המון פעמים ולא ראה לנגד עיניו שום דבר אין רוסיא ואין קומנטיים יש השי"ת יש תורתו הק' ורבנו הקדוש וציוויו להגיע אליו וכבר סופר ע"ז המון פעמים.

מלחמת המפרץ בשנת תשנ"א - האיומים של עירק - והתעמולה של הציונים

כולם יודעים והרבה זוכרים מה שהיה בשנת תש"ן - תשנ"א שהתחילו להגיע איומים מהצורך העירקי סדאם חוסיין ימ"ש שהולך לשגר טילים לכיוון ארץ ישראל והידיעות האלו הטילו פחד עצום כי זה לא היה סתם איומים זה היה מצב נורא שבאמת לפי דרך הטבע היה לו כל האפשרות לזה וכפי שנתברר אח"כ שקלע למטרה והצליח לשגר 39 טילים וכל אחד הפיל והחריב רחובות שלמים ובנינים רבים נהרסו והשי"ת הראה נסים ונפלאות נסים גלויים ולא נפגע שום יהודי - הכל בשביל התפילות והזעקות והשוועות ונחלי דמעות שנשפכו כמים בימים אלו מהמוני עם ישראל (יזכר לטוב היהודי היקר מצדיקי ירושלים רב"צ גוטפרב שליט"א שלא שקט ולא נח ואירגן עצרות תפילות ימים ולילות ובפרט בשטיבלאך מא"ש וזכרון משה, ומי שזוכר התפילות האלו הזעקות והשוועות שבקעו רקיעים לא יום ולא יומיים, שבועות שלימים כל יום ויום - והרגישו ממש שהשי"ת הולך לעשות כאן נסים שלא נשמעו מעולמים.

עכ"פ אבל הפחד שהיה נרגש באויר אי אפשר לשער - וכאמור הציונים התחילו להודיע דרך התשקורת שלהם שצריך לעשות חדרים אטומים וכל אחד יקנה רדיו - כדי לשמוע כל פעם החדשות והידיעות שהם יודיעו - בקיצור מה שיש לעשות זה רק לבטוח בצבא שלהם - והם כבר יעצרו הכל והם ילחמו - ור"ל חס להזכיר שם ה' ר"ל, והמצב היה מאוד מאוד כאוב לראות האנדרלמוסיא והפחד וחוסר הבטחון שיה שורה באויר ר"ל והיה ממש מצב שהרבה יהודים חרדים נתפתו לקנות ראדיא טרנזיסטור ר"ל כי היה מצב של תהו ובהו ובאמת פחדו.

הצדיקים הקדושים מכריזים שאין מה לפחד רק לבטוח בהשי"ת

והשי"ת ששתל צדיקים בכל דור שלח ריוח והצלחה ע"י צדיקי הדור שממש ברוח הקודש שאין מה לפחד והשי"ת יעשה נסים ונפלאות (ובפרט הגה"ק ר' חיים קנייבסקי זצוק"ל וכ"ק האדמו"ר מליובאוויטש וכן האדמו"ר מבהוש וכן הצה"ק רבי בנימין רבינוביץ ועוד זצוק"ל הם כל הזמן נסכו רוח אמונה בעם ישראל שאין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים ואין מה לפחד ולא צריך להכנס לחדר אטום ולא להתייחס לדיבורים של התשקורת רק לצעוק להשי"ת ולבטוח בו ויהיה נסים ונפלאות.

מורינו הרב שליט"א מודיע - בזמן שיש אזעקה לפתוח החלונות ולעשות ריקודים

וכן ידוע איך שמורינו הרב שליט"א לחם בעוז ותעצומות בכל השקר והפחד והכוחי ועוצם ידי שזרעו הציונים שר"י, ואם ברחוב היה מורגש אווירה של פחד וכן השגעון של קניית ראדיו וטרנזיסטורים הרי הצדיק כל הזמן דיבר והכריז

שאינו לנו שום שייכות וקשר עם כל השגעונות האלו ומה שיש לעשות בזמן ששומעים אזעקה צריך לפתוח החלונות ולעשות ריקודים ולשמוח בהשי"ת (יש לציין שבשעתו בזמן הנ"ל היו דיבורים אלו כמין דיבורים אסורים והפקרות ר"ל "ונשמרתם לנפשותיכם" פיקוח נפש" וכו' אבל כמו שכבר שמורגל אצל תלמידי הרב שליט"א שהצדיק אינו מתפעל מכל מה שאומרים - הוא אומר שהשי"ת מאיר לו והעולם אינו קיים בכלל).

ריקודים בכלי זמר על גג הישיבה

וכן ידוע שמורינו הרב שליט"א הורה להכין כלי זמר על גג הישיבה ממש מערכה שלימה תופים וכינורות וחצצורות וקלרינט וכו' וכו' וברגע ששומעים אזעקה לעלות על הגג ולרקוד ולשיר להשי"ת בשמחה עצומה.

האזעקה הראשונה - והכרזת המשטרה

וכך הגיע הלילה שפרצה המלחמה והצורר ימ"ש שיגר טיל הראשון ותיכף הכריזו הציונים ברחובות בזה"ל "להכנס לחדר אטום ולפתוח רדיו" (זה קצת מצחיק אבל זה מה שהיה), אבל לעומת זה הרי הצדיק מכריז שיש לעלות על הגג ולהתחיל בריקודי קודש, וכן היה, התלמידים הנאמנים שאין להם רק מה שהשי"ת אומר ע"י עבדו הנאמן השליכו השכל (זה היה מסייג עצום כי עדיין לא ידעו על הנסים שהשי"ת הולך לעשות וכולם נכנסים לחדר אטום ואוטמים החלונות ורועדים מפחד) ועולים על הגג של הישיבה בעיר העתיקה מול עיניהם התמהות של השכנים הערבים שלא ידעו איך להסביר התופעה המוזרה של המשוגעים האלו שרוקדים פתאום תחת כיפת השמים ולא פוחדים שכל רגע יכול לנחות עליהם איזה טיל.

הידיעה הראשונה על הנסים הגלויים

וכך רוקדים ורוקדים עד שהגיע הידיעה שנפל טיל במרכז הארץ וגרם הרס וחורבן בנינים שלמים קרסו אבל ניסי ניסים אף אחד לא נפגע - וכבר אפשר לשער השמחה שפרצה בקרב המוני עם ישראל עם קדוש שבוטחים בהשי"ת וממש כולם ראו בחוש את ישועת השי"ת ואיך שהשי"ת שומע זעקת ושוועת עמו ישראל וזה היה קידוש ה' עצום שראו שהשי"ת לבדו עשה נסים ונפלאות בלי שום התערבות של כוחי ועוצם ידי.

האזעקה השניה בליל שבת קודש - הצדיק מסתכל על השעון

וסיפר חתנו הרה"ח ר' י. א. ג. הי"ו סיפור נפלא זה - הרב שליט"א היה גר באותה תקופה בהר נוף והוא זכה להיות אצלו בליל שבת קודש - הרב שליט"א קידש על היין - ופתאום אזעקה זאת אומרת שהצורר ימ"ש שלח שוב טיל וכמובן עם כל זה שכבר ראו נסים ונפלאות אבל בכל זאת מי יודע לא כל יום מתרחש ניסא אבל הצדיק כל כולו בטחון בהשי"ת וכבר יודע מראש שאין מה לפחד והוא רוצה להכניס את האמונה והבטחון והרוגע בכלם - הרב שליט"א מסתכל על השעון ועושה חשבון כמה זמן זה לוקח עד שיגיע הטיל לאה"ק (כידוע שהרב שליט"א יודע לחשב כל דבר בדיוק עצום כל החשבונות כפי שאנו מורגלים כל פעם לשמוע בשיעורים איך שהרב שליט"א מחשב בדיון כמה זמן לוקח כל דבר ודבר, והרב שליט"א עומד ומחכה כמו מי שמחכה על איזה משלוח של ממתקים ומתנות שצריך להגיע ומסתכל ומחכה עד שמודיע עכשיו הטיל הגיע והרב שליט"א הולך ליטול ידיים לסעודה בשמחה ובאמת אחרי שבת קודש הגיע כבר הידיעה על עוד נסים ונפלאות ששום יהודי לא נפגע.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידי הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גהלת ההינך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

הגה"ק רבי אליהו לאפיאן זי"ע ועכ"א

(ליום היארצייט - כ' אלול)

החינוך הטהור - להשריש בתלמידים הפחד של פגם העינים

אחד מתלמידי שאל אותו אם לנסוע לתנוה במשפחה ומכיון שיודע שיהיה לו נסיונות בשמירת עינים - אבל הוא ישב באיזה פינה ויעיין בספר וחושב שזה לא יזיק לו - והצדיק אמר לו בהתעוררות עצומה - אני כבר זקן בן תשעים ועל עין אחד אני כבר לא רואה - ועם כל זה כשאני יוצא לרחוב אני רועד מפחד שח"ו לא אכשל בעינים ואתה בחור צעיר בריא ושלם ואינך חושש שהיצר יכשיל אותך ח"ו.